

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3665/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Snježane Horvat-Paliska i Mire Kovačić, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice – specijalistice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

kojeg zastupa opunomoćenik _____ odvjetnik u _____, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe _____ radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3137/2021-15 od 26. listopada 2023., na sjednici vijeća održanoj 16. siječnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3137/2021-15 od 26. listopada 2023. II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/21-01/831, urbroj: 376-08-21-4 od 30. rujna 2021., kao i zahtjev za naknadu troška upravnog spora.
2. Oспоравanim rješenjem tuženika odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao korisnika i operatora.
3. Tužitelj je protiv prvostupanjske presude podnio žalbu u kojoj navodi da iz sadržaja spisa predmeta nesporno proizlazi da je u razdoblju nakon isteka ugovora sklopljenog na temelju okvirnog sporazuma i provedenog postupka javne nabave, odnosno nakon 30. travnja 2021., od zainteresirane osobe primao usluge kao krajnji korisnik, za koje su mu sukladno važećem cjeniku ispostavljeni računi za mjesec svibanj i lipanj 2021. godine. Ističe da je sa zainteresiranom osobom nekoliko puta pokušao postići dogovor u svezi produženja ugovora prije njegovog isteka do okončanja novog postupka javne nabave, međutim upravo je zainteresirana osoba odlučila ne produžiti ugovor, već ga je obavijestila da će nakon isteka ugovora nastaviti pružati usluge temeljem važećeg cjenika. Stoga smatra da je u primjeni odredba članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama. Ističe da prvostupanjski sud i tuženik pogrešno tumače odredbu članka 41. stavka 16. Zakona o elektroničkim komunikacijama.
- 4.

komunikacijama, koja se odnosi na korisnike koji imaju sklopljen ugovor o javnoj nabavi, a što ovdje nije riječ, a ne na obveznike javne nabave. Nadalje navodi da se pogrešno prvostupanjski sud poziva na odredbe Zakona o zaštiti potrošača, s obzirom na to da on nije potrošač u smislu tog Zakona. Predlaže usvojiti žalbu uz naknadu troška za sastav žalbe.

5. Tuženik u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava žalbene navode tužitelja, navodeći da ostaje pri navodima iz osporavanog rješenja i odgovora na tužbu. Smatra prvostupanjsku presudu u cijelosti zakonitom. Navodi da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da se zahtjev tužitelja nije mogao rješavati kroz postupak rješavanja spora između krajnjeg korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, jer je tužitelj obveznik javne nabave i javni naručitelj u smislu Zakona o javnoj nabavi. Ističe da tužitelj u zahtjevu za rješavanje spora navodi da mu je zainteresirana osoba trebala dostaviti ponudu jer bi po isteku okvirnog sporazuma kao obveznik javne nabave bio u mogućnosti samostalno provesti postupak jednostavne nabave za tzv. "prijelazno razdoblje", odnosno do donošenja novog okvirnog sporazuma. Predlaže odbiti žalbu.
5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu, kao i postupak koji joj je prethodio, sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS/10.), koji se primjenjuje na temelju odredbe članka 169. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.), ovaj Sud nalazi da se ista ne može ocijeniti nezakonitom ni po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a/10.

7. Prvostupanjski sud je presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim u postupku donošenja pojedinačne odluke javnopravnog tijela, te je osnovano odbio tužbeni zahtjev, jer tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost primjene odredbe članka 41. stavka 16. i članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 74/14. i 72/17., dalje: ZEK).

8. Pravilno zaključuje prvostupanjski sud da se zahtjev tužitelja, koji je usmjeren na osporavanje odluke zainteresirane osobe kao pružatelja usluge o reklamaciji a koja se suštinski odnosi na okvirni sporazum kao i sklopljeni ugovor, njegovo trajanje i međusobne odnose ugovornih strana, ne može rješavati kroz postupak rješavanja sporova između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih usluga propisan odredbom članka 51. ZEK-a.

9. Odredbom članka 51. stavka 1. ZEK-a propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. tog Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

10. Suprotno žalbenim navodima tužitelja iz sadržaja zahtjeva tužitelja za rješavanje spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora ne proizlazi da se radi o sporu koji ima u vidu naprijed citirana odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a, već da je tužitelj kao bivši korisnik ovdje zainteresirane osobe, koji je javni

naručitelj i obveznik primjene Zakona o javnoj nabavi, navedenim prigovorima izrazio nezadovoljstvo postupanjem pružatelja usluga prije i nakon samog isteka ugovora koji je sklopljen nakon provedenog postupka javne nabave i potpisanog okvirnog sporazuma. Stoga osnovano zaključuje tuženik, a što potvrđuje i prvostupanjski sud, da nije nadležan odlučivati o prigovorima tužitelja u upravnom postupku rješavanja spora između krajnjih korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga kako to propisuje ZEK.

11. Kako tužitelj u žalbi ne iznosi razloge koji bi doveli u sumnju zakonitost pobijane presude prvostupanjskog suda, niti iznosi navode koji su od utjecaja na donošenje drugačije odluke, to ovaj Sud nije imao osnove za usvajanje žalbe.

12. Zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe nije osnovan u smislu odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a/10., jer tužitelj nije uspio sa žalbom.

13. Slijedom navedenog primjenom odredbe članka 74. stavka 1. i odredbe članka 79. stavka 4. i 6. ZUS-a/10. odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 16. siječnja 2025.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić

